

דברי הכפר

חגיגת חנוכה בכפר הנשיא

הנכם מוזמנים להדלקת נר ראשון בלב הקיבוץ

ביום ראשון 22.12.19

בשעה 17:30

בתוכנית:

הצגה

ברכות

הדלקת נרות

סופגניות

הרקדה



מחכים לראותכם, מכירת גליל עליון כפר הנשיא



גיליון מס' 2598 כ"ב כסליו תש"פ * 20 דצמבר 2019

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@outlook.com



**בית כפר- הנשיא אבל עם פטירתה
של חברתנו**

**שושנה קרופר
ז"ל**

**ומשתתפים בצערה של
נעם ומשפחתה
שלא תדעו יותר צער**

המשפחה יושבת שבעה בחריש

רחוב רימון 11 דירה 3





אמא לי יקרה

אני מסתכלת בטלפון ברשימת אנשי הקשר, ומסתכלת על השם שלך. אני כל כך רוצה להתקשר אלייך.

לדבר איתך קצת, לשאול מה נשמע, לקשקש ולהתעדכן. שתשאלי אותי רק עוד פעם אחת, מה שלום אלייה שלי? לרגע אני מתעוררת ונזכרת, שאת כבר לא כאן ולצלצול הטלפון שלי טלייך, כבר לא יהיה מענה.

אז נשאר לי רק לכתוב לך, לכתוב כמו שאת היית אוהבת לעשות.

אמא אני כל כך שמחה שזכיתי שתהיי הדמות המחנכת שלי. גידלת אותי בשתי ידייך החזקות, וכשהם כבר לא החזיקו, המשכת ונלחמת. היית כל כך אמיצה.

לימדת אותי להיות אישה חזקה, שלא תלויה באף אחד, שיודעת להסתדר ולצאת מכל מצב בכוחות עצמה. לימדת אותי לעזור ללא תמורה, לדעת להקשיב באמת. לימדת אותי מה זה חוכמה אמיתית. ידע נרחב ותמיד סקרנות ללמוד עוד. לימדת אותי גם מה זה כאב. איך לעמוד בכאב, נפשי ופיזי. כאב על אובדן, על צער. אבל יותר מכל אמא, לימדת אותי לאהוב. אהבה ללא תנאים. אהבת אם ובת אהבת הזולת. אהבת השונה אהבה בין אדם לחברו. אחרי כל המבחנים הלא קלים שהעמדתי אותך בתור ילדה, את המשכת לאהוב אותי. המשכת להיות אמא שלי. ותמיד עמדת לצדי.

אמא שלי, סליחה על כל הכאב והסבל שהיית צריכה להרגיש.

כולם מנסים לנחם אותי ואומרים לי שלפחות עכשיו את לא סובלת. אז זה נכון,
לא כואב לך עכשיו ואת נחה. אני מרגישה שעכשיו את חופשייה, ומאושרת.

אמא אני מבטיחה לך שאגדל את הנכד שלך, אלייה אהרון, בדיוק כמו שגידלת
אותי. הוא כבר מאוד מזכיר אותך. הוא חכם, יש לו קליטה מהירה. הוא מתחבר
עם אנשים במהירות. בדיוק כמוך.
אנחנו נגרום לך להיות גאה, שם למעלה.
תשמרי עלינו, אני יודעת שאת כבר עושה את זה, כי אני מרגישה אותך.

אמא רציתי לצטט לך קטע מהספר של פו הדב, כי תמיד אמרת לי שהוא הדב
הכי חכם שקיים.

"If there ever comes a day"
"Where we can't be together
"Keep me in your heart
"I'll stay there forever
".
-winnie the pooh-

נוחי על משכבך בשלום אמא יקרה.
אוהבת אותך לנצח,
בתך נעם.



נפרדים משושי קרופר

שושי, שושנה, נולדה בנובמבר 1951 בבאר שבע, להוריה עליזה ואהרון.

לכפר הנשיא הגיעה בינואר 1981, מתולתלת ומלאת רצון, ושנה לאחר מכן התקבלה לחברות. ראתה עצמה כחלוצה, שגם אם לא זכתה לקחת חלק בהקמת הקיבוץ מראשיתו, ברצונה לתרום ככל יכולתה.

בתחילה עבדה בחדר האוכל ובמטבח, כולל "בישול דיאטה" עם אביבה בן-חיים, לאחר מכן בפעוטון, ואח"כ במזכירות הטכנית.

כתבה בחן חוויות ומחשבות ממקומות העבודה, ופרסמה ב"דברי". גם כשדברים עוררו בה כעס ותסכול, ידעה לבטא אותם בקורקטיות ואפילו בהומור.

שושנה הייתה מרכזת ועדת תרבות וחגים, תקופה ארוכה. בין שאר החגיגות שיזמה, הייתה מסיבת הטלפון, ביולי 1985, כאשר חגגנו רגע היסטורי – התקנת מכשירי טלפון בבתי החברים. שנים השקיעה מרץ, יצירתיות, ורצון טוב בתרבות ובחגים, יחד עם דליה בוסקילה.

היא יזמה חוג לשומרי משקל, ואהבה לאפות, הן לסובלים מסוכרת והן לאחרים.

לימים הכירה שושנה את מוטי שגב, ובפברואר 1991 ילדה את נעם – שמחת חייה. נעם הייתה בכיתת "כרמל", וכיום היא אשה נשואה, וזיכתה את שושנה בנכד אהוב ויקר – אליה בן השנתיים.

נועם והנכד האירו את ימיה שהיו לא קלים. בגיל צעיר יחסית היא איבדה את אחיה, אביה, ואחיותיה. אך תמיד כששוחחנו על נועם, ולאחרונה על הנכד הקטן, התמלאו פניה באור ובאושר.

מ-1993 שושנה עבדה כעו"סית במחלקת הרווחה במועצה האזורית, ליוותה קיבוצים וכן ריכזה במסירות ובכישרון את מדור היחידים. הקימה פורום לאימהות חד-הוריות, ויזמה אירועים, הרצאות וטיולים ליחידים.

היא לחמה נגד אלימות במשפחה וקידמה את מעמד האשה, נושא שהיה יקר לליבה, וקיוותה ללמוד לתואר שני בתחום.

ב-2004 פתחה שושנה קליניקה בקיבוץ, וטיפלה בלקוחותיה במגוון כלים שלמדה בעניין ובסקרנות: טיפול הוליסטי, רפלקסולוגיה, נומרולוגיה, רייקי, טארוט, וכמובן מנסיונה כעו"ס.

שנים נאבקה שושנה במחלת הסוכרת, עם נסיעות מתישות לטיפול דיאליזה. היא הלכה ואיבדה את הראיה, נחלשה מאוד, עד שנזקקה לעזרה מלאה, וסומיה נכנסה לטפל בה, כמיטב יכולתה. שלב זה היה לא קל לשושנה.

לאורך השנים הייתה אשפית בפתרון תשבצים. ממש עד לאחרונה הייתה באה, עם סומיה, למפגש, ופותרת תשבצים בעזרת עין-יה, או מתנדבי המכינה. במפגש נהנתה מחברה חמה, התעמלות (ככל שיכלה), שיחות ואווירה מחבקת.

צוות המרפאה והרווחה ליווה אותה בשנים האחרונות במסירות רבה.

מותה בא לנו בהפתעה. וכעת שושנה נחה סוף סוף בשלווה.

נעם והמשפחה, מוטי – כולנו משתתפים בצערכם - צערנו.

שושנה - יהי זכרך ברוך.

רחל גינת



שושנה הגיעה לכפר הנשיא בתחילת שנות ה-80.

הייתה חברה טובה של אמא- הן נפגשו אחרי הצבא כשעבדו יחד במוסד לילדים יתומים בנתניה.

זיכרונות ילדות:

שושי הייתה מעין דודה שלי ושל צחי.

בהתחלה היא גרה בבית הישן שלנו בדרך לשכונת הצאן. ואז היא קיבלה בית חדש בהולנדים.

הייתה אלופה בהכנת עוגות טעימות, וגם עוגיות מלוחות עם שומשום.. ועבדה במטבח כמבשלת דיאטה.

כשנסענו לביקורים במרכז, אהבנו לפגוש את אחיותיה חניקה ואילנה תמיד כייף אצלן.

כאשר חניקה וגרי עברו לגור בהולנד, הם הטיסו גם את חיות המחמד שלהם - וצחי מאוד דאג לחיות.

שושי עישנה סיגריות טיים, ואהבה לפתור תשבצים. לאמא שלה היה שיער כתום..

לימים נולדה נועם – תינוקת מקסימה, כולם כל כך שמחים בשבילה!

לאחר שאמא שלי נפטרה התרופף הקשר.

תמיד שמחתי לפגוש אותך, שושנה, ואת תמיד התעניינת בשלומינו ומעשינו. ושיתפת בנעשה בחייך. הצטערתי לשמוע על הטרגדיות המשפחתיות איתן התמודדת.

ושמחתי מאוד שזכית להיות סבתא...

הקפדת תמיד להזכיר לי לקרוא לך שושנה אבל בשבילי תמיד תהיי שושי.

נוחי על משכבך בשלום
יהי זכרך ברוך

גלי פרנקלין.



שושי יקרה

הרבה שנים עברו עלינו שתינו, בין חברות טובה לנתקים ארוכים.
בשנים הראשונות התחברנו דרך חנה פרנקלין עליה השלום, ש"הביאה" אותך לקיבוץ.

במשך השנים הכרתי את שתי אחיותייך – הייתן חבורה שכזאת. עם המון מורכבות ושמחה. בנות מושב. שמעתי ממך על אחיך הצעיר, שהערצת. ראיתי אותך נפרדת מהם, אחד אחד לדרכם. שלושתם עזבו את העולם טרם זמנם, מה שהותיר אותך מאוד עצובה ועם הרגשת תלישות.

בעולם הזה, כל אחד מאיתנו אחראי לדרך בה הוא בוחר, והבמאי של חיינו. כמו שאני חוויתי אותך, החיים לא ממש חייכו אלייך, ודי מוקדם בחייך הפסקת לחייך אליהם חזרה.

היו תקופות בם הייתי מעורבת, ותקופות בן הרחקתי והתרחקתי.

הייתי איתך כשקיבלת את תואר הסבתאות. איזה אושר.

נעם היתה בבת עיינך ונפשך. שמחת שמצאה לה אהבה ונישואין, והנה נעם כבר אמא. ועשתה לה משפחה משלה. היא היתה לך מקור של אור וגאווה.

והמחלה שלך גברה והתגברה, והביאה עימה עוד ועוד מוגבלויות. היו לך ניצחונות ונפילות, ושוב, וחוזר חלילה, עד שהובסת סופית.

לו רק יכולתי לחייך אלייך יותר. להיות יותר לצידך, לגרום לך עוד קצת אושר, הייתי עושה זאת.

סלחי לי שלא הייתי לצידך בסוף דרכך.

מקווה שבחיים האחרים האלה, אליהם עזבת, יש גן עדן, ושתהיה לך רווחה, עדנה וסליחה. והמון אהבה.

זכרך ברוך.

נעם יקרה, שלא תדעי עוד צער. יש בך את הכל, קיבלת מאמא שלך המון מתנות, וכישורים, המשיכי כמו שאת יודעת – לעשות - שחייך יהיו מלאי אהבה וכל מה שצריך, לחיים טובים עשירים ומאושרים.

שושנה שרקי



שיר אינו נכתב מעצמו | דודו פלמה

שיר אינו נכתב מעצמו, יש שהוא
 פורץ מסערה גדולה וקורעת לב
 ההולמת בפנים ומהפכת קרבים, כאשר
 העינים חשכות באפלת יאוש שאין לה קצה
 וחרון גדול וחונק בוער ומכלה מבפנים.

שיר לעולם אינו נכתב מעצמו, הוא קורה
 כאשר החיים ממררים ושורטים בתוכך
 כגרזן הבוקע את הפאב שנאגר וקפא
 כאשר אבדת מישהו שאהבת.
 לפעמים שיר הוא כמו התאבדות.



על המנכ"ל, שולחן עגול והקשר

ביניהם / רוי בוסקילה

בקרב תגיע לאסיפה הצעה להמשיך את ההעסקה של אלי בן עמי לקדנציה נוספת כמנכ"ל כפר הנשיא.

ביום הראשון של אלי בעבודה, לפני כ-4 שנים, הוא ביקש להחליף את השולחן במשרדו לשולחן עגול. בקשה זו משקפת את האישיות של אלי - אדם המדבר בגובה העיניים, לא מתנשא, מקשיב ומתייחס, גם כאשר ידע שחלק מההחלטות החברתיות והכלכליות עלולות להיתקל בהתנגדות. אבל אל תתבלבלו, הוא יודע גם להיות החלטי ולעמוד על שלו כאשר המצב מחייב זאת! דרך הניהול שלו נדירה ומרעננת בהתחשב בניסיון הרב שלו במנכ"ל בקיבוצים.

מי שאינו מכיר את העובדות לגבי המצב הכלכלי של כפר הנשיא, יכול בקלות לטעות ולחשוב שהמשבר הגדול שהובא לידיעתנו לפני שנתיים, הוא באחריותו של אלי, הרי הוא היה המנכ"ל שלנו אז...

הסתכלות מעמיקה יותר תראה תמונה אחרת: במשך 10 שנים, ההוצאות של קיבוץ כפר הנשיא היו הרבה יותר גבוהות מההכנסות! הפעולה היחידה שמנעה קריסה כלכלית של הקיבוץ, עוד הרבה לפני שאלי הגיע, היתה 'בליעת' החסכונות שלנו שישבו בבנק כתוצאה ממכירת בתים. כאשר אלי נכנס לתפקיד, הוא הבין תוך חודשים ספורים שכך אי אפשר להמשיך, והוא יזם 3 פעולות לביצוע מיידי:

- סגירת ענף הערערים: אהבנו את הענף הזה וחברים השקיעו שנים של עבודה קשה, אבל המציאות העגומה היתה שהענף הפסיד הרבה כספים במשך מספר שנים ולא היה עתיד לגידול ערערים בארץ.
- קדם והשלים הוצאת בית יונתן לניהול חיצוני: לאחר שנים שהקיבוץ סבסד את בית יונתן בסכומים של מאות אלפי שקלים כל שנה.
- התייעלות של מערכת החינוך: לאחר שהמערכת חרגה מתקציבה כל שנה בסכומים לא מבוטלים.

צעדים אלה חסכו לכפר הנשיא כמיליון ש"ח לשנה. למרבה הצער זה לא הספיק, ולכן בצעד אמיץ, אלי פנה לרשם האגודות וביקש קיצוץ זמני בהשלמות ההכנסה לפנסיונרים. נכון, זו היתה החלטה קשה מאד, אבל האלטרנטיבה של הכרזה על פשיטת רגל היתה קשה הרבה יותר, והיינו מרחק קטן מאד מהכרזה זו.

כיום מצבנו השתפר ובעזרת מכירת מניות של 'הבונים', השלמת ההכנסה של הפנסיונרים תעלה בתחילת שנת 2020, לא למה שהיה, אלא (לשם שינוי) לגובה פנסיית הרשם, והחוב שהקיבוץ חייב לפנסיונרים יוחזר בשנים הקרובות. אין ויכוח שהמקור לבעיות הכלכליות של כפר הנשיא היה חוסר היכולת שלנו בעבר, ליצור ענפים רווחיים במשך שנים רבות, וכעת כשהמקורות הכספיים דלים, לא קל ליצור ולהקים עסקים חדשים. עם זאת, יש התפתחויות בכיוון הזה: הנחת יחידות סולאריות, גידול קנאביס רפואי, הגדלת שטח האבוקדו, ואלו רק שלושה המיזמים שאלי עובד עליהם בימים אלה ממש. עוד לא יצאנו מהבוע, רחוק מזה! אבל עם צוות ניהול מנוסה כמו שיש היום, אין לי כל ספק שנצליח. לכן אישור העסקתו של אלי לקדנציה נוספת היא לטובת כולנו וממש מתבקשת.

רוי בוסקילה





על דא ועל הא / חעט: תחר וולפין

• בחירות, בחירות, בחירות

• **ברכות לניר מאיר** שנבחר לתקופת כהונה שניה כמזכ"ל התנועה הקיבוצית – התק"ץ. בכפר הנשיא הגיעו קרוב ל-100 חברים וחברות להצביע. זאת ההזדמנות להודות לחברים הרבים שהתנדבו לעזור, לאייש את הקלפי ולקרוא ולהביא חברים להצבעה.

• הבחירות לכנסת ה-23

מה עוד יש להגיד על חבילת הביזיון הנורא הזה: בחירות שלישיות במהלך שנה אחת, עוד יום שבתון מיותר, ומיליונים של שקלים מימון מפלגות נוסף! אין מה להגיד.

• ועוד על בחירות: הברקזיט כמשל:

נדמה לי שאת אנחת הרווחה שנשמעה בבריטניה לאחר ההפסד הגדול של קורבין בבחירות, אפשר היה לשמוע עד כפר הנשיא... הפסד ענק, שהוא הרוויח אותו ביושר, לא רק בגלל שנאת היהודים ושנאת מדינת ישראל שלו. אלא גם בגלל הרטוריקה המרכזיסטית שלו, שאבד עליה הכלח, וגם מפני שמתוך רצונו לרצות הרבה בוחרים הוא נמנע מלהציג עמדה ברורה בנושא שהכי מעסיק את הבריטים היום: הברקזיט. על הברקזיט אני רוצה לאמר כמה מילים:

האיחוד האירופי קם על הריסותיה של אירופה אחרי שתי מלחמות עולם. האירופים הבינו ששיתוף פעולה ותמיכה זה בזה עדיפים על פני תחרות, סכסוכים ומלחמות. הם גם הבינו שיש יתרון לגודל: מול ארצות הברית של אמריקה הם העמידו את ברית המדינות האירופאיות. זה וודאי לא אותו הדבר, כי ארצות אירופה הן ארצות של לאומים שונים ושפות שונות. אבל המחשבה ש"יחד" עדיף על פני "לחוד", ושההתאגדות מביאה עמה כוח, הביאה להקמת האיחוד האירופי המשותף, השוק המשותף והמטבע שהיא משותפת להרבה ממדינות אירופה. אבל אז, בתנועת המטוטלת שנעה תמיד מאימוץ יתרונותיה של שיטה אחת, לבריחה מהחסרונות של השיטה. פתאום התברר שאין ארוחות חינם, וששיתוף דורש התפשרות, הוא דורש וויתור על חלק מהייחודיות שלך, על חלק מהעצמאות שלך, תוך שאתה מנסה למקסם את היתרונות של השיתוף וההתאגדות. הבריטים, מעבר לנטייתם ההיסטורית להתבדלות מהיבשת, לא אהבו את המציאות שבה יש מוסדות בבריטל ובשטרסבורג שמכתיבים להם מה הם יכולים לייצא, איך ומה לייבא, ומי יכול להיכנס לגבולם עם דרכון אירופי, ולקבל עבודה כאילו היו בריטים מלידה.

וכך התקבלה ההחלטה לפרוש מהאיחוד האירופי. אבל אחרי שהתקבלה ההחלטה, הבריטים מתעקשים ללכת עם ולהרגיש בלי (או להיפך). הם לא רוצים שיכתיבו להם בבריסל או בשטרסבורג, אבל רוצים ליהנות מהיתרונות שנהנו מהן בזמן שהיו חלק מאירופה.

ומה זה אומר לגבינו? רבים מאתנו מאמצים את אמירתו של הלל הזקן במסכת אבות פרק א'. הוא אמר: "אם אין אני לי מי לי...." כלומר, אני דואג לעצמי כי אף אחד אחר לא ידאג לי כמו שאני יכול לדאוג לעצמי. אני מניחה שאפשר למצוא את התפיסה הזאת בבסיס השיטה הקפיטליסטית (הנסמכת על התפיסה הפרוטסטנטית: אלוהים אוהב את אלה שאוהבים את עצמם).

אבל אלה שאומרים "אם אין אני לי מי לי" מתעלמים מהמשך האמירה, והיא, לדעתי חשובה מאד! ההמשך הוא: "וכשאני לעצמי - מה אני". כלומר כשאני רק לעצמי אני לא שווה הרבה. אבל אם יש לי שותפים ואני הולך אתם, אני חזק יותר וכנראה גם משמעותי יותר. (סוף האמירה של הלל הזקן היא: "ואם לא עכשיו, אימתי?" אבל הסיום אינו נחוץ לענייננו).

חשבתי על המשפט הזה השבוע אחרי האסיפה בנושא קליטה. עד כמה אני מוכן לוותר על טובתי האישית על מנת לייצר שותפות שתומכת בכל חברי.

בהחלט חומר למחשבה.

חג אורים שמח ושבת שלום

תמר וולפין





בחודש שעבר חגגנו (לא ממש) 11 שנה לפתיחת האלונית בכפר הנשיא, הקיבוץ השני אחרי קיבוץ גשר, תוך 30 הקיימות היום. גבי ט. הייתה המנהלת הראשונה, שגם הייתה המנהלת האחרונה של המרכולית של הקיבוץ. אחריה הייתה נטלי ואז צביה המנהלת הנוכחית שמכבת כבר 6 שנים. מבחינת צוות העובדים, אני השריד האחרון של האוכלוסיה המקומית במקום. משך השנים עבדו מספר רב של בנות טובא הנהדרות וגם עכשיו עובדות 3 בנות: עאידה (הוותיקה) ושתי בנות די חדשות – נאהידה ובארה. דרך אגב לבעלה של בארה יש פיצריה בטובא ואפשר להזמין גם הביתה. בארה תתלה פוסטר גם בלוח המודעות הראשי וגם באלונית. גם שלומי, סטודנט מחזור עובד איתנו כבר שנה ובין היתר מוריד ממני חלק מהעבודה הפיזית. יש כימיה טובה בין הצוות והאינטראקציה עם הקהל לדעתי היא יוצאת מין הכלל.

אנחנו מנסים לתת שירות טוב ולהביא גם פריטים לבקשת האוכלוסייה, אבל לא תמיד מצליחים, בעיקר בגלל חוסרים אצל הספקים. השעועית של HEINZ חזרה למדף לפני חצי שנה, אחרי היעדרות של יותר משנה ועכשיו שוב בחוסר!! כמובן הרגשתם בזמן האחרון את החוסר בחמאה של תנובה. יש לפחות שתי סיבות לכך: רפתות נסגרות וכתוצאה מכך, יש פחות חלב. חמאה דורשת כמויות עצומות של חלב. המחיר של חמאה גם בפיקוח ממשלתי, ובעצם מבחינה כלכלית לא כדאי לייצר אותה. יותר כדאי לייצר פריטים שאינם בפיקוח ולהרוויח יותר. כדאי יותר גם לייצא את החמאה ולמכור אותה במחיר גבוה יותר.

חוץ מדברי חלב יש חוסרים גם אצל ספקים גדולים אחרים שלא ברור הסיבה. בזמן האחרון הרחבנו את המחלקה האורגנית, ללא גלוטן ומחלקת הטבעונית. יש מבחר של מזון קפוא טבעוני במקפיאים העומדים בפינה הרחוקה ליד מקרר החלב. קשה מאד להרחיב את המחלקות האלו מכיוון שהביקוש למוצרים דל והספקים דורשים כמות מינימום של כל מוצר, אבל אנחנו מנסים.

בימי רביעי יש יום שוק במחלקת הירקות ופירות ובזמן האחרון היו מחירים די טובים לפריטים שמשתתפים במבצע. בימי רביעי מגיעים גם חלקי עוף טריים, אבל גם פה קיימת בעיה, כי אנחנו חייבים להזמין ארגז שלם של כל פריט ואנחנו מוכרים בערך חצי הכמות. אנחנו יודעים שיש לקוחות שמאד רוצים את השירות הזה, אבל יכול להיות שבעתיד, לצערנו, נצטרך להפסיק אותו בגלל אי-כדאיות.

הסבר על המבצעים החודשיים: כל חודש יש מבצעים על עשרות פריטים. לכל מחלקה יש את המבצעים שלה ויש שלט ליד כל פריט שמשתתף. קורה הרבה לצערינו שמבצע פתאום לא עובר בקופה, וכיוון שאנחנו לא שזוכרים את כל עשרות המבצעים, אנחנו לא שמים לב לכך. אין שום כוונה לעבוד על אף אחד, ויעזור אם תשימו לב במסך של הקופה ותוודאו שאכן קיבלתם המבצע. אם אתם חושבים שיש מבצע שלא קיבלתם, תעירו לקופאית לפני שהיא סוגרת את החשבון והיא תבדוק ותתקן במקום. גם אם שמתם לב אחר מכן, תקבלו את המגיע לכם. יש גם מה שנקרא מבצע "קו קופה" שהוא הדרך לכלל תחרות בין החנויות על אותו מוצר. בחודש שעבר אנחנו זכינו בתחרות על "שוקולד פרה" תודות לכם הלקוחות!

לשירותכם ארווין

תודה לארווין על הסקירה הנרחבת בנאצ'מה סקורה במרכזית. בין היתר כותב ארווין:

"יש כימיה טובה בין הצוות והאינטראקציה עם הקהל, לדעתי היא יוצאת מין הכלל.." בניצוחה של צביה, עאידה (הוותיקה) ושתי בנות די חדשות – נאהידה ובארה, ושלומי מחצור. וזה לא ברור מאליו. האווירה במרכזית היא הכי קרובה למפגש חברתי, חפוז ולבבי. ובקיץ על המרפסת עם גלידה וקפה... נפלא!!!
צביה, סדרו שם קצת יותר, לטובת יותר מקום ואווירה.

"ואני ארווין השריד האחרון של האוכלוסיה המקומית במקום..."

ארווין ואני בטוחה שתסכימו איתי. הוא התמצית של כל הטוב, היושר, היעילות, אהבת האדם, והשירות המעולה. לדעתי; אין לו מתחרה כאן, באורך תקופת השירות לחבר, ומאור הפנים.

ולסיום: **פרחים** למלאות 11 שנים של קיום האלונית/מרכזית כאן אצלינו.





ועוד כמה מילים על הבחירות באנגליה

תחקיר של ניו יורק טיימס חשף יחידה חשאית במודיעין הצבאי הרוסי, האחראית על סדרת ניסיונות לערער את היציבות ברחבי אירופה. יחידת 29155, שפועלת כבר לפחות במשך עשור, נקשרת עתה לכמה פעולות שבתחילה לא היה ברור אם יש קשר ביניהן.

הראשונה הייתה קמפיין לערעור היציבות במולדובה, לאחר מכן נעשה ניסיון להרעיל סוחר נשק בבולגריה, בהמשך לבצע הפיכה במונטנגרו ובשנה שעברה הורעל בבריטניה המרגל לשעבר סרגיי סקריפל באמצעות גז עצבים. בכל המבצעים הללו נותרו טביעות אצבע שהובילו לשירותי המודיעין הרוסי, אולם בתחילה הם נראו כמבודדים ולא קשורים.

עתה, גורמי ביטחון מערביים הגיעו למסקנה שהמבצעים האלו, וככל הנראה רבים אחרים, הם חלק מקמפיין מתואם ומתמשך של רוסיה לערער את היציבות ביבשת. היחידה החשאית 29155 מתמחה בחתרנות, בחבלה ובהתנקשויות. דבר קיומה נודע למערב רק לאחרונה, וגורמי מודיעין בארבע מדינות במערב אמרו לניו יורק טיימס כי לא ברור באיזו תכיפות נעשה שימוש ביחידה הזו. הם הזהירו כי בלתי-אפשרי לדעת מתי והיכן היא תפעל.

תכליתה של היחידה מדגימה באיזו רמה נאבק נשיא רוסיה ולדימיר פוטין במערב באמצעות המלחמה ההיברידית שלו - הכוללת קמפיין תעמולה, מתקפות סייבר ודיסאינפורמציה - ועימותים צבאיים גלויים. ההאקר הרוסי אלכסיי בורקוב שהיה עצור בישראל והוסגר לאחרונה לארה"ב, לפי כמה מקורות, היה חבר ביחידה הסודית הזאת.

בעיקרון תפקידה של היחידה לערער את המשטרים הדמוקרטיים ע"י הצפה של מידע שיקרי אותו אנחנו מכנים "פייק ניוז" או אמת אלטרנטיבית, כדי ליצור מצב שבו תפיסת המציאות של האזרחים מתערערת עד כדי כך שהם יכולים להאמין ששקר הוא אמת ואמת היא שקר.

אז איך זה עובד?

מי שהדגים את זה יפה ובכישרון רב הוא העיתונאי ב. מיכאל במאמר שכתב לפני כמה ימים על הבחירות שהתקיימו לאחרונה בבריטניה. מאמר בו הוא

מגלה לנו איך השיטה ליצירת אמת אלטרנטיבית עובדת ביעילות ומספקת תוצאות. התוצאה... בחירתו של בוריס ג'ונסון.

מי כתב את הספר הבריטי האנטישמי? | ב. מיכאל

במאמרו הנרעש, המוזר ובעיקר המיותר, ניסח הרב הראשי של האורתודוקסים באנגליה כמה מבחנים לזיהוי אנטישמים. וכך הוא כתב: "עד כמה צריך מנהיג אופוזיציה להיות שותף לדעות קדומות כדי להיחשב פסול לתפקיד בכיר? האם התרועעות עם אלה שמסיתים בפומבי לשנאת יהודים תספיק? האם תמיכה בכרזה גזענית המציגה יהודים עקומי חוטם שלכאורה מתעשרים על חשבון החלשים והמדוכאים תספיק?"

בהחלט מבחנים ראויים לזיהוי אנטישמים. הבה נעמיד את המבחנים במבחן. להלן מבחר ציטוטים מתוך ספר שיצא לאור באנגליה ב-2004. מופיע בו אדם ששמו סמי כץ (sammy Katz). לא קשה לנחש את זהותו האתנית. הוא מתואר כ-"בעל חוטם 'מדושן' ושיער מתולתל... עיניו הן עיני נחש שאינן ממצמצות... בעסקיו הוא נשען על עבודת מהגרים... הוא שטוף-זימה ואוהב לשוטט באזורי זנות כדי למצוא "נתח שחור" (מין בלשון הסופר). והוא גם קמצן.

יש עוד יהודים בספר. הם לא יותר טובים. על מערכת בחירות כלשהי שהשיגה תוצאות לא צפויות נכתב כך: "ייתכן שהייתה איזושהי בחישה בנתונים של האוליגרכים המנהלים את תחנות הטלוויזיה, עיקרם — כך מיהרו רבים לציין — ממוצא יהודי". וכאשר התוצאות שוב לא נראות למישהו, הוא מכריז: "זה הכל בולשיט. זו הכת היהודית הקבליסטית שמפעילה את תשלובת המדיה האמריקאית".

בקיצור, הסופר יצר ופירסם סטריאוטיפ יהודי קלאסי: מגודל אף, קמצן, עסקיו מעורפלים, שולט בתקשורת, מנצל לעסקיו ולהנאתו חלשים ומדוכאים/ות. כמעט אחיו התאום של "היהודי זיס".

האם עמד באחד ממבחני האנטישמיות של כבוד הרב? ללא ספק. אך בכך אין די. לפי הרב הוא צריך גם "להתרועע עם מפיצי שנאת יהודים". ובכן, אותו סופר היה פעם עורך עיתון והתעקש לפרסם את מאמריו של גזען אנטישמי ידוע ורעיל (טאקי תיאודוראקופולוס שמו), וכינהו "בעל טור מכובד". הוא גם מיווד עם ויקטור אורבן ההונגרי, נפגש עם סטיב בנן, ולאחרונה כיבד בנוכחותו העולצת את האנדרטה לזיכרה של לידי ננסי אסטור, חברת פרלמנט בריטית בשנים 1919–1945, ואנטישמית מוצהרת ומצמררת.

לא בכדי נכתב עליו ב"ג'ואיש כרוניקל" שבכתיבתו הוא הוכיח שאינו ראוי להיות מנהיג. וב"גארדיאן" כתבה עליו קבוצת אינטלקטואלים יהודים אנגלים: "הבוז שהוא רוחש למיעוטים, לנשים, ללהט"בים ולאנשי המעמד העובד, ידוע היטב. אין זה מפליא שנכללים בכך גם היהודים".

עכשיו אין עוד ספק: האיש עמד בהצלחה במבחני הרב, וזכאי לתואר "אנטישמי". אך מיהו האיש שכתב את הטינופת האנטישמית דלעיל ומתרועע בחדווה עם אנטישמים למיניהם? זה בטח ג'רמי קורבין הצורר.

לא, זה לא קורבין. "הסופר" הוא בוריס ג'ונסון, ספרו הנתעב נקרא "72 בתולות", והוא פורסם בהיותו חבר הפרלמנט. ורק מחמת קוצר היריעה לא הובאו כאן עוד ועוד פנינים גזעניות וגסות רוח שבקעו מפיו במהלך חייו.

לזרועותיו של הגזען האנטישמי הזה שיגר הרב מ'ר'ויס את בני קהילתו. נראה שכבוד הרב דאג לממשלת ישראל יותר משדאג לצאן מרעיתו. חבל.

אך, כנהוג אצלנו, על כל פשעים תכסה אהבת ישראל, ואל "מועדון האנטישמים הציוניים" צורף חבר חדש. שותף נאמן לברית ביבי-טראמפ-אורבן-מודי-בולסונרו ושות'. והעיר ירושלים צהלה ושמחה.

עד כאן ב. מיכאל מעיתון הארץ. ועכשיו בואו נעזוב לרגע את העובדה שאנחנו מדברים כאן על מי שהיה מתנדב חביב ששבר צלחות בשטיפת כלים בכפר הנשיא בשנת 84 ואומץ ע"י משפחת קולינס, ונשאל אז למה זה רע?

או, טוב ששאלתם. אחד "ההישגים", במירכאות כפולות ומכופלות של נתניהו, נמצא בהגדרתה מחדש של האנטישמיות. וכדאי לשים לב גם לכך. אם עד עכשיו, כלומר עד לא מזמן פירושה של אנטישמיות הייתה שנאת יהודים, הרי שלאחר פעילות מדינית נמרצת של נתניהו השתנתה ההגדרה והיא אומרת כך: "מי שאיננו אנטישמי אבל מתנגד למדיניות של מדינת ישראל נקרא אנטישמי. מי שהוא אנטישמי מוכח עם קבלות אבל אוהד ישראל לא יקרא אנטישמי עוד". וזה כולל את טראמפ, סטיב בנן, בוריס ג'ונסון, אורבן ההונגרי, סבסטיאן קורץ האוסטרי, ועוד לאומנים רבים ורעים אחרים שהוזמנו לעבור טיהור ביד ושם.

גוד ניוז לישראל, באד ניוז ליהודי התפוצות שנהנים מנסיקה של אנטישמיות ושואלים את עצמם למה זה בא להם דווקא עכשיו. ואפשר להניח מה זה יעשה בסופו של יום ליחסים המאוד שבריריים שעומדים היום בין ישראל ליהדות העולמית, שגם כך הם מתוחים כבר עד לקצה. טוב זה כבר לא יעשה להם.



שובר צלחות בשטיפת כלים 1984 בכ"ה 2019 ראש ממשלה אנטישמי בבריטניה



כוחה של בחירה - בדיחה חכמה!

יום אחד, מופיע מלאך בכנס של אנשי רוח ומספר למנהיג שבתמורה להתנהגותו הבלתי אנוכית והעובדה כי שימש מופת לאחרים במשך רוב חייו, אלוהים החליט לתגמל אותו במשאלה. הוא מציע לו לבחור בין **עושר חוכמה אינסופית** או **יופי**.

ללא היסוס, בוחר המנהיג בחוכמה אינסופית.

"בבקשה!" עונה לו המלאך ונעלם אל תוך ענן עשן.

כשהתפזר העשן, האנשים באולם התחילו להתלחשש ביניהם, והביטו אל הבמה, שם ישב המנהיג בדממה, כשמעל ראשו הילה בוהקת.

אחרי 5 דקות של שתיקה, פנה אחד האנשים באולם אל המנהיג **"אדוני"? ...הוא לחש אליו "אולי כדאי שתאמר משהו"...**

נאנח המנהיג החכם ואמר **"הייתי צריך לקחת את הכסף"**.

ש.ש



נפגשים במפגש...

שלום לכל החברים
אני שמחה לשתף אתכם שהמפגש התחדש בצמחייה רעננה ויפה
שמסדרת את הכניסה למועדון שלנו ומנעימה את השהות שלנו בחלל
כולו.

העציצים היפים הגיעו אלינו
תודות לתרומתם הנדיבה של חברינו
במהלך חגיגות שמחת תורה
שהתקיימו במפגש בסוף אוקטובר:
תודותינו ל:
דותן חיון (תושב ההרחבה)
יעקב דדוש
ויורם עומר
על תרומתכם הלבבית! שירבו השמחות!
כולם מוזמנים לבוא לבקר ולהתרשם.



חנוכה בפתח... להלן עדכונים לגבי אירועי החג במפגש:

ביום שני 23/12 ניפגש להדלקת נר ראשון של חנוכה:
בשעה 10:00 נתכנס לזלול לביבות ולהדליק חנוכייה
נעלה זיכרונות של חנוכה... בימים ההם בזמן הזה... ונתחמם יחד
באווירת החג.



ביום ראשון 29/12 נסגור את החג בהפנינג רב דורי במפגש:
בשעה 10:30 נארח את התלתון : ילדי הקיבוץ בכיתות ב'-ו'
יחד נדליק נרות, נזלול סופגניות ונהנה מפעילות רב דורית משותפת
לכבוד החג.



כמובן, וכמו תמיד... כולם מוזמנים ! ונשמח לראותכם!
*שאר פעילויות המפגש ממשיכות במהלך החג בהתאם לתוכנית
הקבועה.

התעמלות במפגש:

בסוף החודש הזה יוצאת טל חייט לחופשת טרום לידה ובע"ה, בבוא העת, חופשת לידה. את מקומה יחליף לירן לינטון.
 לירן, פיזיותרפיסט במקצועו, יעביר את שיעורי ההתעמלות במפגש עד לשובה של טל אלינו. אנו מאחלים לך לירן- קליטה נעימה אצלנו במפגש ושיהיה בהנאה רבה!
 לטל היקרה שלנו - מאחלים לך חופשה נעימה, ומחכים לשובך אלינו.
 • לכל מי שעדיין לא הצטרף- מוזמנים להגיע ולנסות: ימים שני ורביעי בשעה 11:30

קרימינולוגיה- סדרת הרצאות עם רעות ביתן:

הנכם מוזמנים לקחת חלק בסדרת הרצאות בנושא קרימינולוגיה- את ההרצאות מעבירה רעות ביתן. מרצה מצויינת ומרתקת, עם ידע נרחב וניסיון רב בתחום. להלן התאריכים המתוכננים ... שריינו אותם:

- המפגש הראשון יתקיים ביום שני 30/12
- המפגש השני צפוי להיות ביום שני 13/1
- המפגש השלישי ביום שני 17/2

את ההרצאה נתחיל בשעה 9:45 במפגש.

נשמח שתגיעו בזמן על מנת שנוכל לעמוד בזמנים. מוזמנים כמובן להקדים ולהנות מארוחת הבוקר המוגשת החל משעה 9:00

הרצאות ופעילויות נוספות מתוכננות להתווסף החל מחודש ינואר ... אז יש למה לצפות!

*מזכירה שבתחילת כל חודש יוצא דף ובו פירוט התוכנית החודשית במפגש, וכן יוצאת תזכורת במסרון במקומי בכל בוקר. במידה ואינכם מקבלים ממני דף או הודעות ומעוניינים בכך- אנא מכם צרו איתי קשר על מנת שאוסיף אתכם לתפוצת הפירסום.

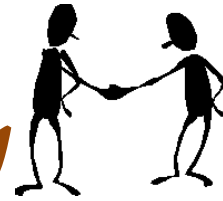
(הנייד שלי 054-2882573)

מאחלת לכולם חג חנוכה שמח ומואר !!

ניפגש במפגש...



נעים להכיר / מיכל אשחר



השאלות זהות בכל שבוע, השאיפה היא להכיר את כל חברי הקהילה, והשבוע – יהודה בן זאב, גר בשכונת הצאן.

איך הגעתי לקיבוץ

נולדתי וגדלתי באנגליה, ובגיל 22, בשנת 1970, והחלטתי לעלות לארץ עם בגלל ציונות וגם בגלל רצון למצוא את דרכי העצמאית. דרך משרד העליה והקליטה הגעתי לאולפן בקיבוץ הזורע, שם פגשתי קבוצת עולים שחיפשו קיבוץ להתיישב בו. הייתי עם הקבוצה הזו בקיבוץ בארי ובעוד כמה קיבוצים, כולל קיבוץ אלרום ברמת הגולן. אני ועוד חבר מהגרעין הזה החלטנו להישאר באלרום, והייתר המשיכו הלאה. שם פגשתי את פט, שהגיעה לאלרום דרך האולפן שהיא הייתה בו, כמה חודשים לפני. שם התחתנו והקמנו משפחה, ואחרי שבע שנים, ביחד עם עוד כמה חברים, רצינו לעבור ללינה משפחתית ולא משותפת. הקיבוץ לא רצה וסירב לדבר על העניין, וכך עזבנו והגענו לגשר הזיו. שם לא הסתדר לנו, והמשכנו לחפש. אריה וולפין שהיה אז בוועדת קליטה, הגיע לשם, וכך הגענו לכפר הנשיא ב – 1980, שזה אומר שאנחנו חדשים פה.

מה אני עושה בחיים

כשהגענו, היה נהוג שמישהו חדש עובר חודש בכל מיני ענפים, אז עשיתי חודש באקונומיה עם דייב דבולט, ואז חודש במפעל, שהסתיים כשיצאתי לגמלאות. במפעל התחלתי בתנור, החום היה 1600 מעלות אז באמצע הקיץ יצאנו החוצה לחמסין להתקרר. משם עברתי לעיבוד שבבי במשך 13 שנה, אח"כ יצאתי ללימודי הנדסאי מכונות בתל-חי, כשחזרתי עבדתי קצת באינסטלציה, ואז חזרה למפעל לאבטחת איכות. היום אני בפנסיה, פעם בשבוע אני בתל-חי, בחוג נגרות, יוצר ארונות, שולחנות, שידות, קופסאות ועוד. אני עומד להתחיל להתנדב בבית יונתן, וחוף מזה רואה טלויזיה ובקשר עם הרבה חברים בפייסבוק, חלק גדול מהם מארה"ב.

קרובי משפחה בקיבוץ

אשתי – פט

בני – יאיר

ילדיי האחרים: **ענבה** ובעלה במושב שבי ציון, **איתי** ואשתו בלונדון, **ליאור** (ליאו) עם בת זוגו בוינה, ועידן בניו-זילנד, בעליו של בית קפה ישראלי בשם The fat Camel, לפני כמה שנים הוא קיבל את פרס הקפה הטוב ביותר בנורת'לנד.

כמה מילים על הקיבוץ

כשהגענו לכאן, בינואר 1980, הקיבוץ היה מאוד חברתי, ועכשיו אחרי ההפרטה זה יותר כל אחד לעצמו. זה לא שאין אנשים נחמדים פה, יש הרבה, אבל אני חושב שחדר האוכל היה מפגש מאוד נעים.

יש את מושג ה Kibutz twitch: כשאנשים יושבים ליד השולחן בחדר האוכל ורוצים לדבר עם מישהו על מישהו אחר, אז בודקים ומסתכלים מי פה – יכול להיות הורים, ילדים, בני דודים מהמשפחה... מסתכלים מסביב לפני שאומרים משהו. זה לא רק פה, זה בכל קיבוץ.

משהו שאני רוצה לספר

לפני כמה שנים, נכנס למסעדה של הבן שלי עידן בניו-זילנד איש בשם בריאן, סביבו וסביב אשתו התגבשה קבוצה של כמה עשרות אנשים, רובם שייכים לאותה כנסיה, שהם מאוד פרו-ישראל, וגם אוהבים לאכול במסעדה... הם עושים הרבה דברים למען ישראל, ופעם בשנה מגיעים לכאן, לישראל, כמה מהאנשים מהקבוצה לבצע פרוייקט בהתנדבות. הם עושים שיפוצים, אריזות, עוזרים למד"א, כל פעם פרוייקט אחר. ארחנו הרבה מהקבוצה הזו פה אצלנו, בבית, וביום הולדת 70 שלי היינו בניו-זילנד והם חגגו איתנו.

תודה רבה יהודה, נעים להכיר!



משולחן העורכת



תמיד חלמתי
אליעד נחום

עם השמש החמה שמרגישה קרוב
אני יושב ומנגן וזה עושה לי טוב
כל העולם עוצר, סוף סוף
אני נושם אני קיים אני מתחיל לחיות
מגשים את כל מה שתמיד רציתי להיות
והעולם בוער, בלהבות



תמיד חלמתי שתהיה לי סיבה לשמוח
גם אם לפעמים קשה אם תתן לי כוח
לשתות את החיים כמו יין, לא לוותר עדיין
תמיד חלמתי שתהיה לי סיבה לזרוח
החופש נגע בי, זו הרגשה שלא הכרתי
בדרך שכחתי, ליהנות

עם הרוח הקרה שמתחילה לנשוב
לכל כיוון שהיא תיקח אותי מבלי לחשוב
והעולם אחר סוף סוף
צבעים על הירח אני שט איתו
שלם עם הגורל אני בוטח בו
והעולם זוהר, איזה נוף

